

مجبوریم جهت این امر پشتیبانی فلسفی و حکمی خود را به میدان آوریم تا معلوم شود چه نوع نگاهی در مقابل نگاه اومانیسمی غرب در دست داریم

شماره پرسش: ۲۴۲۵۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۳/۱۱ ۰۶:۳۱:۴۴

متن پرسش

سلام علیک و ریحانه استاد طاعات و عبادات مقبول بارگاه احدیت اما بعد استاد شما در جلسات حکمت متعالیه در قم و همچنین در جلسات تمدن اسلامی در مرکز تخصص اسلامی که بنده هم در آن جمع توفیق حضور داشتم از افقی دیگر و ساحتی متعالی سخن گفتید و اینکه برای به صحنه آوردن این افق و نگاه در بستر این تاریخ با حضور انقلاب اسلامی باید طرحی دیگر اندازیم و نگاهی دیگر به خودمان و آینده‌ی پیش رویمان داشته باشیم و از هم سخنی و هم اندیشی به آن معنایی که سخن را از آن خود کنیم آن هم در بستر حکمت و عرفانی که در قدرت بحثی ما وجود دارد و توان و ظرفیتی که اندیشمندان ما دارند. همچنین در جلساتی که تحت عنوان خویشاوندی فلسفه اسلامی در ذیل مقاله‌ی استاد داوری داشتید فرمودید که استاتید ما با توجه به اینکه در مباحث حکمی از لحاظ تسلط به درس بسیار خوبند همچنین که در مقاله هم ذکر شده اما از اساسی‌ترین مساله آن که کدامند و بر مبنای کدام اصول و بنیاد بنا نهاده شده است غافل‌اند! و همچنین فرمودید با اینکه شرح استاد جوادی یکی از بهترین شروح حکمت متعالیه می‌باشد ولی باید در نظر داشت که حتی ایشان هم آن افقی را که امروز باید با آن در حکمت متعالیه بیندیشم را مد نظر ندارد، تا اینجا استاد شما این طرح را به صحنه آوردید که زین پس چه؟ امروز آن حکمت متعالیه‌ای که با صدرا ما بدان نیازمندیم چیست؟ و با چه کسی در سیر درسی حوزه این حکمت را دنبال کنیم؟ و اساساً از کجا باید شروع کرد؟ چرا که می‌دانیم حضور یک فرهنگی مطابق با این زمان برنامه و بنیاد و مبنای مطابق آن را هم می‌خواهد تا آن را پایه‌ریزی کرد و باب گفتگو را با آن به روی متفکران آن گشود تا امکان تفکر در ذیل موضوع جدید رخ نموده فراهم گردد. بنابراین از این منظر با شما سخن گفتم تا لاقلاً برای این حقیر که در پی تعلیم و اندیشیدن هستم حداقل بابی باشد. استاد عزیز دغدغه‌های متعالی ساحتی فراتر از متن است می‌دانم، جنسشان قلبی است احساس حضور می‌طلبد و درک معنا می‌خواهد و ساحت اندیشه‌ای متعالی را می‌طلبد و ما در پی به صحنه آوردن این چنین دغدغه‌ای با شما هم کلام شدیم تا همدلی را به صحنه بیاوریم. الحاصل اینکه امروز راه را آنچنان می‌بینیم که اگر به صحنه بیاییم حکمت الهی ما نیز مطابق حضور ما در صحنه رخ می‌نمایاند و ما را در بر می‌گیرد و با کلام گشوده خواهد شد اما باز هم احساسم این است که گفتگوی این مطلب در زوایای آن باعث تذکری است برای اندیشیدن در این باب و حساس شدن اندیشه‌ها که امروز مطابق زمانه خود رو به شکوفایی است و ما باید برای شکوفایی آن اندیشه‌ها را متوجه کنیم. باز هم مرا عفو کنید که باعث اذیت شدم از بابت طول گفتار و

وقت جنابعالی را تضيع کردم از باب کم مایگی در گفتار اما عذر ما را بپذیرید دردو دلی بود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که متوجه هستید تفکر، تاریخی است یعنی باید بتوانیم مسائل زمانه‌ی خود را بشناسیم و راه حل‌های آن‌ها را بیابیم؛ حال اگر مسأله‌ی اصلی ما حضور در این تاریخ است با هویت انقلابی در مقابل استکبار در بستر اسلام، مجبوریم جهت این امر پشتیبانی فلسفی و حکمی خود را به میدان آوریم تا اولاً معلوم شود چه نوع نگاهی در مقابل نگاه اومانیزیسمی غرب در دست داریم و ثانیاً چه نوع نگاهی در مقابل نگاه پوزیتیویستی به عالم داریم. موفق باشید